

Skrivar-TÄVLING!!!

Settervardag

Vardag... ja vad är en settervardag egentligen? Finns det en vardag? En tråkig dag som är lik alla andra dagar? Knappast om man har en röd... Finns det någon dag man inte skrattar eller ler eller för den delen är halvt hysterisk eller lyrisk eller bara så lycklig och stolt? .. eller vill sälja fanskapet j...kligt billigt. Jag ska försöka att få till min allra vanligaste vardag, en vanlig dag, tidig morgon med jobb på schemat och ja, jag är en av de lyckliga som kan ta med hundarna till jobbet.

Upp på morgonen, utfodra de vråål hungriga som sjunger i kör...hmm.. stackarna, sen ut och kissa, ja för tvärs om går inte. Har vi otur har det regnat och då kan man absolut inte kissa, inte gå ut i gräset och absolut inte stå i altangolvets äckliga fuktiga vatten... Nej då hittar man såklart äldste donnan stående eller sittandes uppe på trädgårdsbordet, varför inte i en solstol eller naturligtvis så finns ju fotöljer och så utesoffan ... vars dynor då gärna ramlar ner på det blöta golvet eftersom dom inte får plats när fröken märkvärdig ska ligga där och gömma sig... blöt om tassarna kan man inte bli ser ni..

Den yngre skiter fullkomligt i vädret och sätter kurs det absolut första hon gör till hennes underbara (ibland) fågelfyllda favorit buske där hon ställer sig för fjäderfäna antingen de sitter i busken eller ej??? Ett evigt smygande runt, runt och såklart ingen tid för pinka där inte... Som ni förstår så är tiden absolut inte min bästa vän dessa regniga dagar. När yngste hunden väl insett att busken är tom blir hon ju plötsligt så nödig och som tur är så tolererar inte den äldre mer dominanta bruden att någon gör ifrån sig på det viset utan att hon måste markera över, sådär ja äntligen, klappat och klart tjoHoo in i bilen, under den här tiden så har givetvis grabben i

flocken lallat runt och gjort det han ska såklart.. han e ju kille. In i bilen med den också. Så där ja!

Nu kanske ni tror att det här går och har gått smärtfritt.. och det gör det.. nuförtiden... men jag minns... När fröken märkvärdig var yngre höll hon sig envist och så kissade hon det första hon gjorde i bilen för jo den var ju torr och en skön filt fanns där också sen hatade hon att åka bil å det visades mycket tydligt... Så nuförtiden ingen donna i bil utan pink först. Slingeln segade ihop sig till en geléklump som man fick släpa och bära in i bakluckan.. en röd lealös trasa.

Lilltjoppa vägrade att gå nära bilen så henne fick jag hämta med koppel... och det är ju inte heller så lätt... en skitglad som tror att man vill leka jaga... du kan

inte ta mig, du kan inte ta mig... Far åt skogen jäntunge! Åh vad jag minns att jag va arg och stressad.. å då vet ni ju att det bara tar ännu längre tid...

Jag minns också speciellt en tidig morgon för något år sedan då hon i den vilda leken med mig om bilen plötsligt hittade en stor spännande höna som tagit sig ut hos grannen, tvärnit och bara fågel focus... hon följde fascinerat efter hönan sakta sakta smög hon utan att själv märka det bar det av över gatan, det breda diket och upp på grann tomt... Väl hemma hos sig gick hönan in och våran lilla blev så paff och förvånad när det gick upp för henne att hon lämnat gården att hon sprang tillbaka illa kvickt, den dagen var det lätt att ta fast henne även om det tog sin lilla tid.

// Mariana Åhnberg

Skrivar-TÄVLING!!!

Vid första mötet blev hon min bästa vän
hon gör vardagen till fest
och ger mycket kärlek igen

Kanske inte kursen lydigaste
men definitivt inte den spydigaste
vill ju inte bara vara här på plats å titta
utnyttjar sin ödmjukaste blick
de e ju charmigt att tigga
ta vara på tillfället,
passar på att lära sig att sitta

Ute i skogen mår hon som bäst
strosa runt å leta, tugga pinne, leka boll
jaga fågel och skrämma troll
ett förbjudet bad i diket
kan ju inte spela så stor roll

Fort hem över stock & sten
en sväng i trädgården för att gräva
upp sitt bästa gömda ben

In i huset för att få sin välförtjänta vila
lägger sig till rätta i soffan
bara för att "chilla"

Snarkandet är som ljuv musik,
vem skulle vilja vara utan
en sådan duktig & chic settertik

Bodil Johansson

Vi skulle "bara titta" på valparna, men så blev det inte.
I april månad, hämtade vi vår valp. Higher and Higher Robin Hood, åh en sån ljuvlig liten varelse, vår första setter, 3 månader gammal.
Han har från allra första början fått följa med oss på allt möjligt.
Åkt lastbil med husse, där han fått ligga på soffan i sovhytten.
Skogen besöker vi så gott som dagligen, där vi från början bara tog korta promenader.
Ser Robin en fågel, får han något drömskt i blicken och står som helt förlamad, med ögonen upp i trädkronorna.
Går vi efter vägen, kan man alltid hitta något mumsigt i diket, både det ena och det andra.
Matte och Robin leker mycket, varje dag, där vi "väver in" lydnaden på ett lekfullt sätt.
Kurs i vardagslydnad har vi gått, Robin kunde "sitt", "ligg", "hit", innan vi började.
Fast det vi brinner mest för, det är då jag lägger personspår, och Robin får använda sin utsökta lilla nos, det är lycka för oss båda.
Underbara röda vän.

Ann-Sofie Ljung
(se foto höger)

